

God is getrouw

door: P. Fuzier

Het leven van Mozes wordt gekenmerkt door lijden, strijd en oefeningen van het hart. Wanneer hij nog nauwelijks op de wereld is, wordt hij al voorgesteld als een jongetje dat huilde. (Ex.2:6) Daarna komt zijn lijden aan het hof van de Farao, gedurende het grootste deel van zijn eerste 40 levensjaren. Ongetwijfeld heeft hij daar geleden in dat milieu want de genegenheid van zijn hart ging uit naar zijn broeders in nood. (Ex.2:11) Hij keert de rug naar de rijkdommen en de heerlijkheid van Egypte. Hij gaat naar hen die zuchten onder het juk van Farao. Dit volk in het lijden, is het volk van God! “Hij gaf er de voorkeur aan met het volk van God slecht behandeld te worden, boven een tijdelijke genieting van de zonde” (Hebr. 11:25).

Maar Exodus 2:11-14 laat ons de ontvangst zien van hem die in hun lijden wilde delen. Zijn genegenheid werd beproefd toen zij zijn liefde niet begrepen. Al was die openbaring van zijn liefde niet, wat ze had moeten zijn. Nadat hij Egypte verlaten heeft moet hij 40 jaar doorbrengen in de woestijn van Midian. Veertig jaar woont hij daar als een nederige herder. (Ex.3:1) Ver van zijn broeders. Tenslotte gedurende de laatste 40 jaar van zijn leven, was hij de leidsman van het volk Israël. De hele woestijnreis lang. Dan heeft hij te maken met een hardnekkig volk. Dat zich afkeerde van de Heer en dat moppert tegen Hem. Hij heeft het geklaag van de Israëlieten aan moeten horen.

- 1 Ex.14:10-12 Voor de doortocht door de Rode Zee [Bevrijding]
- 2 Ex.15:24 Bij Mara [Water]
- 3 Ex.16:2 In de woestijn Sin. [Brood]
- 4 Ex.17:2,7 Bij Rafidim, Massa en Meriba. [Water uit de rots]
- 5 Num.11:1-3 Bij Thab-éra. [Vuur]
- 6 Num.11:4-35. Op het Manna bij Kibroth Thaäva [Vlees]
- 7 Num.16 Korach, Dathan en Abiram. [Openen van de aarde]
- 8 Num.12. Mirjam en Aäron. [Melaatsheid]
- 9 Num.20:2 De oploop tegen Mozes en Aäron. [Ongehoorzaamheid]
- 10 Num.21:4-6 Ongeduld. Walgen van Manna. [Koperen slang]

En nog veel meer droevige dingen zijn er op te noemen.

In Mozes leven zijn ook 4 perioden van tucht te onderscheiden:

- a) 40 jaar in de woestijn.
- b) Op de weg naar Egypte.
- c) 40 dagen en 40 nachten op de berg.
- d) Op de berg Pisga.

Aan het einde van dit lange leven, gekenmerkt door zoveel beproevingen en pijnlijke herinneringen, moet God zelfs Kanaan voor hem sluiten, waar hij zo graag was ingegaan (Deut. 1:27; 3:23-36; 4:12). Mozes spreekt voor de oren van de hele vergadering van Israël de woorden van een lied. Woorden, die ons verhaald worden in Deuteronomium 32. Wat zegt hij bij het begin van dit lied? “*Hij is de Rotssteen, Wiens werk volkomen is; want al Zijn wegen zijn gerichte. God is waarheid, en is geen onrecht; rechtvaardig en recht is Hij.*” (4)¹

Voordat hij zich terugtrekt en begraven wordt tegenover Beth-Peor (Deut.34:5-8) kan hij getuigen van de trouw van God. Al de tijd van de 120 jaren van zijn pelgrimschap, door alles heen, wat hij is tegengekomen, is God trouw geweest. En als die God hem de toegang tot het beloofde land ontzegt, noemt hij Hem toch een trouwe God. Hij is de Rotssteen, onbeweeglijk, waarop Mozes te allen tijd heeft kunnen steunen. Wiens werk volkomen is. Zijn werk voor ons, ongetwijfeld, maar ook Zijn werk in ons. Dit werk zal Hij voltooien tot op de dag van Christus Jezus. Het is een trouwe God, trouw aan zijn beloften, trouw aan Zijn karakter.

Misschien staan we spoedig aan het eind van de reis, zoals toen Mozes, misschien moeten we nog enkele stappen doen. Dat weet God alleen. Maar hoe het ook zij, wij kunnen, als we op de afgelegde weg terugkijken, met Mozes zeggen: “God is getrouw.” Hij is het ook geweest in het voorbije jaar. Hij zal het zijn in het jaar dat we zijn ingegaan. Ja, tot aan het einde. Hoe heerlijk is het dat te weten, maar nog heerlijker is

¹ “*de Rots, wiens werk volkomen is, omdat al zijn wegen recht zijn; een God van trouw*” (NBG '51)

het te ervaren! Dan wordt ons geloof aangemoedigd om de laatste stappen van de reis te doen. Het geloof wordt ook aangemoedigd, door de zekerheden die de Heer ons geeft in Zijn Woord. Dat is ongetwijfeld het stevigste anker voor het geloof. Enkele teksten uit het Nieuwe Testament, die ons de trouw van God beschrijven kunnen ons dienen, tot opbouw, tot vermaning, tot troost.

Roeping

“God is getrouw, door Wie u geroepen bent tot de gemeenschap van zijn Zoon Jezus Christus onze Heer” (1 Kor. 1:9).

De apostel richt zich tot *“de gemeente van God die in Korinthe is, aan de geheiligden in Christus Jezus, geroepen heiligen, met allen, in elke plaats, die de naam van onze Heer Jezus Christus aanroepen, zowel hun als onze Heer:”* (1Kor.1:2) Heel veel dingen lieten te wensen over in Korinthe en toch had God deze gelovigen en gemeente rijk gemaakt in Hem, in alle woord en in alle kennis, zodat het hen aan geen genadegave ontbrak. (5-7) Wat een goedheid van God ondanks hun ontrouw! Hoe schuldig was zo'n ontrouw ondanks al de ontplooiing van de goedheid van God!

Is dat niet hetzelfde, wat wij ondervinden vandaag de dag? Wat zouden wij verdienen, dan opzij geschoven te worden als dragers van het getuigenis? En toch, God verdraagt ons niet alleen, maar we worden nog overladen met weldaden! Dat zou ons hart en geweten moeten treffen, onze verantwoordelijkheid oefenen, want wij verwachten ook de openbaring van onze Heer Jezus Christus, Zijn verschijning in heerlijkheid. Op die dag, *“wanneer Hij komt om verheerlijkt te worden in zijn heiligen en bewonderd te worden in allen die hebben geloofd;”* (2Thes.1:10)

Maar *“wij allen moeten geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus, opdat ieder ontvangt wat in het lichaam is gedaan, naar dat hij heeft bedreven, hetzij goed hetzij kwaad.”* (2Kor.5:10) Deze gedachte over de rechterstoel, verbonden aan de verschijning van de Heer, doet een beroep op onze verantwoordelijkheid. Terwijl we die dag verwachten laten we denken aan onze wandel op aarde! God heeft ons geroepen tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, d.w.z., we hebben een zelfde deel met Hem in de wandel, in de dienst, in het lijden en de smaad, in het gebed, in de lof. Hij is getrouw, Hij zal in ons werken om zulke resultaten voort te brengen. Laten we ons niet laten ontmoedigen, als we op onze talrijke zwakheden en gebreken zien! Het mag ons verootmoedigen, maar drijft ons ook uit tot Hem, die in ons wil werken en die trouw is! Dat niets in ons de vervulling van dit goddelijke werk mag belemmeren!

Beproeving.

“U heeft geen verzoeking getroffen dan menselijke; en God is getrouw, die niet zal toelaten dat u verzocht wordt boven wat u kunt verdragen; maar met de verzoeking zal Hij ook de uitkomst geven, zodat u ze kunt verdragen” (1 Kor. 10:13).

Beproevingen in ons persoonlijk of gemeenteleven kunnen schijnen onze krachten te boven te gaan, onmogelijk om te overkomen. Maar God verzekert ons, dat geen enkele beproeving zal uitgaan boven dat wat wij kunnen dragen. Alle verzoeken zijn menselijke verzoeken, dat wil zeggen, gemeten naar het menselijk vermogen. Want God weet heel goed, *“wat maaksel wij zijn, gedachtig zijnde, dat wij stof zijn.”* (Ps.103:14) Hij is getrouw. Hij zal niet toelaten dat wij bovenmate verzocht worden.

Laten we dus moed vatten in onze beproevingen, zij gaan niet uit, boven hetgeen God in Zijn wijsheid weet, dat Hij ons kan toebedelen. Ook in dit opzicht is Hij trouw. Laten we niet verzen. Met de verzoeking zal Hij ook de uitkomst geven, zodat wij ze kunnen dragen. De weg kan moeilijk zijn, wij weten niet hoe wij uitgeholpen zullen worden, er mag geen enkel mogelijke uitweg schijnen te zijn voor ons, maar God is getrouw! Hij zendt de beproeving, terwijl Hij tegelijkertijd de hulp en de algehele bevrijding geeft. Hoe bemoedigend is dat voor het geloof!

Heiliging

“Moge nu de God van de vrede Zelf u geheel en al heiligen en moge geheel uw geest en ziel en lichaam onberispelijk worden bewaard bij de komst van onze Heer Jezus Christus. Hij die u roept, is getrouw; Hij zal het ook doen” (1 Thes. 5:23,24).

Geheel en al geheiligd, geest, ziel en lichaam en onberispelijk bewaard te worden bij de komst van onze Heer Jezus Christus. Het lijkt onmogelijk als we denken aan wat we zijn, als we al onze gebreken zien... En toch God zal het doen! Hij is getrouw, getrouw aan Zijn karakter. Hij wil verheerlijkt worden in de Zijnen. Maar, ondanks, wat we zijn, ondanks alles, wat we kunnen openbaren aan eigen wil of alleen maar onverschilligheid. Hij zal het doen. Wij zijn zo dikwijls ontrouw, maar Hij, die ons roept, is getrouw. Getrouw aan Zichzelf aan Zijn eigen heerlijkheid. Deze trouw zal Hij openbaren tot aan het eind in het werk van de praktische heiliging, die Hij volbrengt in hen, die Hem toebehoren. Laten we dus vertrouwen hebben ondanks alles, ondanks onze grote zwakheid en alles wat zou kunnen ontmoedigen op de weg. De God van de vrede Zelf zal ons geheel en al heiligen. Hij is getrouw. Hij zal het doen.

Strijd

“Overigens, broeders, bidt voor ons, dat het woord van de Heer zijn voortgang heeft en verheerlijkt wordt, zoals ook bij u, en dat wij gered worden van de onbehoorlijke en boze mensen. Want trouw is niet het deel van allen; maar de Heer is trouw, die u zal versterken en bewaren voor de boze” (1 Thes. 3:1-3).

De apostel stond bloot aan de aanvallen van boze en slechte mensen. Wij kunnen ook tegenstand tegenkomen van de zijde van boze mensen, die door duizend middelen het werk van God zoeken te belemmeren; en we lopen gevaar dat we vergeten dat “de wapens van onze strijd niet vleeselijk zijn.” (2Kor.10:4) Laten we omhoog kijken en ons herinneren dat de Heer trouw is. Hij wil ons aan de ene kant versterken en aan de andere kant bewaren voor de boze. David lag te midden van leeuwen. Was onder hen die een net voor zijn schreden hadden gespannen. Die een kuil hadden gegraven voor zijn voet. Maar hij kan er aan toevoegen dat ze er zelf in vielen. David had de ervaring van de trouw van Hem, die door de apostel de Thessaloniërs laat verzekeren, dat Hij ze zou bevestigen, want hij verklaart daarna in Psalm 57:4-7: *“Mijn hart is bereid², o God! mijn hart is bereid; ik zal zingen, en psalmzingen.”* Hij is bevestigd en bewaard voor de boze, hij heeft de trouw van de Heer ervaren. Laten we er zeker van zijn, dat wij die trouw ook zullen ervaren.

Geloof

“Als wij ontrouw zijn Hij blijft trouw, want Zichzelf kan Hij niet verloochenen” (2 Tim. 2:13).

Over het algemeen is onze ontrouw: ongeloof! Wij geloven wel wat de schrift zegt over het heil en de behoudenis, maar is het ook zo met wat onze wandel op aarde betreft? Kunnen we aannemen wat het Woord ons onderwijst en het daarna in de praktijk brengen? Helaas, wij zijn zo dikwijls ongelovig. Maar God handelt tegenover ons niet, zoals wij handelen tegenover Hem. Als wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw, want Hij kan Zichzelf niet verloochenen. Hij kan alleen maar handelen in overeenstemming met Zijn eigen karakter een naar de natuur van Zijn Wezen zelf. Hij is liefde en licht. Zo'n God komt tussenbeide, werkt in ons en wil zich met ons bezig houden tot aan het einde! Hij blijft getrouw in alle dingen. Dat is onze zekerheid en onze vrede.

Hogepriester

“Daarom moest Hij in alles aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en trouw hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen,

² ‘gerust’

om voor de zonden van het volk verzoening te doen” (Hebr. 2:17).

Wij worden gedragen op de schouders en het hart van Hem, die Zijn leven voor ons heeft gegeven en die nu onze Hogepriester is. Een barmhartige en getrouwe Hogepriester. In de uitoefening van dit Hogepriesterschap kan Hij niet falen. God zelf heeft Hem aangesteld in deze dienst en “Hij is getrouw” aan Hem die Hem heeft aangesteld. (Hebr.3:2) Net zoals Hij op aarde de trouwe getuige is geweest, (Op.1:5) zo is Hij nu de getrouwe Hogepriester, getrouw aan God. Die Hem heeft aangesteld, getrouw en barmhartig ten opzichte van ons. “Hij kan volledig behouden wie door Hem tot God naderen, omdat Hij altijd leeft om voor hen tussenbeide te treden.” (Hebr.7:25) *“Daarom moest Hij in alles aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en trouw hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen, om voor de zonden van het volk verzoening te doen. Want waarin Hijzelf geleden heeft toen Hij verzocht werd, kan Hij hun die verzocht worden te hulp komen.”* (Hebr.2:17,18) Wat een rust voor onze harten te weten, dat Hij volmaakt medelijden kan hebben in alles wat ons betreft, en Hij ons helpt. Hij blijft tot aan onze volmaking een getrouw en barmhartig Hogepriester!

Hoop

“Laten wij de belijdenis van de hoop onwankelbaar vasthouden (want Hij die beloofd heeft, is getrouw)” (Hebr. 10:23).

In vers 22 gaat het om de gemeenschap met God in het heiligdom te verwerkelijken. In vers 23, om een ware afzondering van de wereld te handhaven, die wij moeten doorgaan. “De belijdenis van onze hoop” is een openbaar getuigenis. Wij belijden Christus te verwachten en dat is een gevolg van onze plaats: Christus is gezeten in de hemelse gewesten, wij zijn er nu al door het geloof, gezet in Hem. Hij komt spoedig en zal ons daadwerkelijk invoeren in het huis van de Vader, daar waar Hij ons plaats is gaan bereiden. Dat is de hoop die wij onwankelbaar moeten vasthouden. Want het hart verliest gauw de moed als de verwachting wat lang op zich laat wachten.

Het is niet voldoende een waarheid te kennen. Zelfs niet om haar stevig vast te houden. Het belangrijkste is ze te beleven, te leven in de kracht van deze waarheid. De leer van de komst van de Heer vasthouden en te leven alsof deze wereld ons vaderland is, met het hart vervuld met zorgen, angsten en vreugde, dat is praktisch onze hoop loochenen! Wij weten wel, dat dit ons vaak kenmerkt. Wij voelen onze grote zwakheid om de belijdenis van de hoop onwankelbaar vast te houden. Maar wat een genade. Die het beloofd heeft is getrouw! Getrouw om Zijn belofte te vervullen en onze hoop te verwerkelijken. Trouw ook om ons tot dat ogenblik te ondersteunen, onze harten af te trekken van de dingen die gezien worden en die maar voor tijd zijn en ze te richten op de dingen, die niet gezien worden en

die eeuwig zijn. (2Kor.4:17,18) Wat een middelen gebruikt Hij daarvoor! Maar dat doet Hij altijd in Zijn trouw!

Belofte

“Door het geloof ontving hij, hoewel Sara zelf onvruchtbaar was, kracht om te verwekken, en dat boven de bepaalde leeftijd, omdat hij Hem trouw achtte die het beloofd had” (Hebr. 11:11).

Menselijk gesproken kon Sara geen nageslacht meer krijgen. Maar voor het geloof bestaan er geen onmogelijkheden. (Mark.9:23) Geloof! - alle dingen zijn mogelijk voor hem die gelooft. – Van het ogenblik af, dat God het beloofd heeft, is het zeker, dat Hij Zijn beloften zal volbrengen. Want Hij is een trouwe God. Abraham *“twijfelde niet aan de belofte van God door het ongelooft, maar werd gesterkt in het geloof, terwijl hij God heerlijkheid gaf en ten volle verzekerd was, dat wat Hij beloofd heeft, Hij ook machtig is te doen.”* (Rom.4:20,21) Sara achtte Hem getrouw, die het beloofd had. Wat een kennis en wat een waardering van God! Dat geeft het geloof!

Wij hebben in het Woord kostbare beloften. Laat ons geloof ze vastgrijpen en er zo van genieten, verzekerd dat God ze allemaal zal vervullen. Hij is getrouw! Laten wij in waarheid genoeg geloof hebben om Hem trouw te achten.

Vergeving

“Als wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid” (1 Joh. 1:9).

Laten wij, als we gezondigd hebben, dit in alle oprechtheid voor God belijden! Deze belijdenis moet niet alleen een erkenning van de fout zijn, maar een oordeel, dat we over de oorzaak, die de zonde voortbracht, uitspreken. Wij kunnen niet eerder de gemeenschap met God terugvinden, dan nadat we de zonden beleden hebben. Een belijdenis, die ons geheel en onomwonden vergeving verzekert, want God is getrouw ten opzichte van ons en rechtvaardig tegenover Christus, van wie het zoenoffer de grondslag is, waarop God kan vergeven hem, die zijn zonde belijdt.

God is getrouw! Wij weten het. Maar laten wij er echt van overtuigd zijn en nooit aan Zijn trouw twifelen. Laat ons ook de vreze Gods en trouw in onze praktische wandel tonen en op aarde trouwe christenen zijn. Hoeveel voorbeelden hebben we niet daarvan in de Schrift:

Mozes is een trouw man geweest. Van Mozes kan de Heer dit getuigenis geven: *“Mijn knecht Mozes, die in Mijn ganse huis getrouw is.”* (Num.12:7)

Nehemia, belast met het bestuur over Jeruzalem zijn broer Hanani en Hananja, overste van de burcht en rechtvaardigt de keus van de laatste: *“En ik gaf bevel aan mijn broeder Hanani, en aan Hananja, den overste van den burg te Jeruzalem, want hij was als een man van getrouwheid, en godvrezende boven velen.”* (Neh.7:2)

Wat Daniël betreft: *“zij konden geen gelegenheid noch misdaad vinden, dewijl hij getrouw was, en geen vergripping noch misdaad in hem gevonden werd.”* (Dan.6:5)

In het Nieuwe Testament vinden we Paulus en Timotheüs. Paulus dankt *“Christus Jezus, onze Heer, die mij kracht gegeven heeft, dat Hij mij trouw heeft geacht, daar Hij mij in de bediening gesteld heeft,”* (1Tim.1:12) En hij schrijft aan de Korinthiërs: *“Daarom juist heb ik Timotheüs naar u toe gezonden, die mijn geliefd en trouw kind in de Heer is;”* (1Kor.4:17)

Dan vinden we Tychicus de geliefde broeder en getrouwe dienstknecht in de Heer. (Ef.6:21)

“Epafras, onze geliefde medeslaaf, die een trouw dienaar van Christus voor u is,” (Kol.1:7)

“Onesimus, de trouwe en geliefde broeder, die een van u is.” (Kol.4:9)

“Silvanus, (Silas) die naar ik meen voor u een trouwe broeder is,” (1Petr.5:12)

“Antipas mijn trouwe getuige, die gedood werd bij u waar de satan woont.” (Op2:13)

Aan het begin van een nieuw jaar, mogen we wel de wens uitspreken dat de Heer ons de genade geve, meer en beter ons aan Hem toe te vertrouwen en Hem trouw te achten die het beloofd heeft. Laten we het herhalen door alle omstandigheden die wij nog moeten doorgaan, hoe moeilijk ze ook zijn en ons op de proef stellen. Onze God is een trouwe God.

Een andere wens: laat het ons gegeven worden in heel onze wandel, een werkelijke trouw te mogen laten zien, opdat, als onze loopbaan geëindigd is, op de dag dat de Heer met zijn dienstknechten afrekening zal houden, Hij tot ons zal kunnen zeggen: *“Voortreffelijk, goede en trouwe slaaf, over weinig ben je trouw geweest, over veel zal ik je stellen; ga de vreugde van je heer in.”* (Mat.25:19,21,23) Laten we denken aan Zijn vreugde en waarin Hij wil verenigen hem, tot wie Hij zich richt, als Hij de trouw van een van Zijn dienstknechten zal belonen. Hebben wij niet de wens, Hem zo'n vreugde te bereiden?

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique 1964.3](#)

Titel: [C'est un Dieu fidèle](#)